

O posibilă explicație a părăsirii Raiului de către Adam și Eva

14/09/2016

Mircea Sârbu

M-am întors de o lună din expediția de pe Vârful Gugu și încă simt atmosfera încărcată de o armonie divină, de un soi de pace interioară care te îmbie la contemplație.

În această stare de relaxare deplină, primesc un telefon de la un foarte bun prieten care locuiește în Malaiezia, într-un mic orașel aproape de Kuala Lumpur. Cum nu vorbisem cu el de mai mult de un an, discutăm de toate, similar cu cele două protagoniste din anegdota aceea când două femei sunt eliberate din închisoare după 5 ani de detenție, iar ele se opresc în poarta închisorii să mai vorbească un pic. Așa și noi, vorbim de toate, de pierderea mea de anul trecut când soția m-a părăsit fizic, nu și spiritual. Cum îl știam foarte bine documentat în studiul Bibliei, fără să îmi dau seama, încep să îmi etalez teoria mea legată de vegetarianism, teorie în care mă consideram "beton", făcând apel la faptul că în Geneza (Facerea) 1:29, Creatorul (Dumnezeu) face următoarea afirmație, echivalentă cu o poruncă: *"Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ, și orice pom, care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră".*

OK, mândru de descoperirea mea și mai ales de argumentul forte, descoperit chiar în Cartea Sfântă, mă lansez într-o pledoarie pentru vegetarianism, mod de hrană recomandată de însuși Tatăl Ceresc.

De fapt eu sunt vegetarian de peste 20 de ani. Vegetarieni sunt și ambii mei copii, care, căsătoriți fiind, continuă să fie vegetarieni, cu toate că partenerii lor sunt consumatori de carne. Vegetarismul meu se datorește unei transmisii tv, în care danezii transmiteau un reportaj de la un abator, evident danez, în care voiau să arate cât de "uman" sacrificau ei animalele, în raport cu evreii și arabii.

"Umanismul" danezilor se rezuma la o metodă "ingenioasă" de care erau foarte mândri: vita era obligată să meargă printre doi parapeți, până la o barieră. Aici animalul se oprea firește, moment în care două plăci metalice flancau animalul care astfel era imobilizat. În acel moment bariera se ridica și cele două plăci cu vita sandwich între ele înainta cca. 2 m. În acel moment un fierăstrău circular se punea în funcțiune și sârmanului animal îi era retezat capul. Așa umanism zic și eu că e super.

Emisiunea o văzuse doar soția, care a doua zi a convocat o celulă de criză și a emis o ordonanță de urgență prin care eram înștiințați că de a doua zi nu va mai face mâncare cu carne. Noi ceilalți, dacă vrem să mâncăm carne, ne privește, să ne facem singuri. Șoc în mase, care au hotărât instantaneu, în unanimitate, să renunțe la carne, din solidaritate. De fapt ar trebui înlocuit termenul de "solidaritate" cu unul mult mai apropiat de adevăr: "lene". Așa că toți am devenit vegetarieni peste noapte, convingși de "umanismul" cu care erau tratate bietele animale în abatoarele daneze.

Bun, să revenim la prietenul meu. Știindu-l un expert în probleme de teologie, ridic problema vegetarianismului pe care toți ar trebui să îl îmbrățișăm, dacă dorim să respectăm porunca Creatorului nostru.

Bunul meu prieten m-a ascultat cu răbdare, ținând cont de faptul că atunci când vorbesc despre ceva ce mă pasionează, ridic tonul și mă înfierbânt. Acest mod al meu de a mă implica într-o discuție aducându-mi de cele mai multe ori reproșuri de genul: "calm prietene că doar nu ne certăm". Termin toate argumentele din arsenal, inclusiv cele de ordin anatomic (dentiție și sistem digestiv specific ierbivorelor, daruri cu care am fost dotați încă din faza de prototip) și simțindu-mă "pe cai mari" aștept, cu o superioritate nedesimulată, părerea bunului meu prieten.

Nu trece mult și amicul mă întreabă dacă am cumva o Biblie la îndemână. Presupunând că voi fi pus la încercare, pregătisem un exemplar.

Calm, cu blândețe, fapt care m-a pus pe gânduri din primul moment, sunt rugat să citesc tot din Geneză (Facerea), de data asta versetul 9:3, unde tot Creatorul transmite o derogare: *"Tot ce se mișcă și are viață, să vă slujească de hrană: toate acestea vi le dau, ca și iarba verde"*.

Dacă s-ar fi produs, pe loc, un cutremur de 11 grade pe scara Richter, cred că dezastrul ar fi fost un mizilic față de ceea ce vedeam în fața ochilor. Noroc că în Danemarca nu pot fi cutremure, deoarece întreaga țară fiind un fost fund de mare, tot solul e numai nisip. Înghit în sec și încerc să scurtez discuția, deoarece simțeam în piept ceva similar cu dramatismul strigătului disperat al regelui Richard al III-lea: " ... dau un regat pentru un cal". Diferența fiind evidentă, regele neprimind calul solicitat, a fost ucis, eu însă mi-am adus brusc aminte că e cazul să economisesc impulsuri, așa că ne luăm rămas bun, mulțumindu-i că a avut ocazia să contribuie la ridicarea nivelului meu de cunoaștere teologice.

Fiind seară, m-am așezat în pat să mă odihnesc. Somnul însă întârzia să vină. Ceva parcă mă ținea legat de discuția avută cu bunul meu prieten.

Ceva nu se lega. Dumnezeu l-a făcut pe om, l-a dotat conform proiectului cu tot ce îi trebuia, cu structuri perfect funcționale, i-a spus ce să mănânce și l-a plasat în Grădina Eden (Rai) ca să o poată lucra și să o păzească (Geneza 2:15). OK.

Ce s-a întâmplat cu Creatorul? Să fi descoperit greșeli de proiectare? Să fi avut remușcări? Greu de știut. Totuși greșeli de proiectare nu se pare că au fost identificate, deoarece Creatorul a creat pe femeie, care în mare parte era un "copy – paste" a lui Adam, cu foarte ne semnificative modificări, riscând să fie acuzat de plagiat.

Totuși creatorul a intuit că ceea ce a realizat era perfect fiziologic, dar spiritual era în fază incipientă, fără perspectivă, și mai ales fără dorința de a evolua spiritual.

Care să fie cauza care l-a făcut pe Creator să emită derogarea? De ce a publicat în monitorul oficial al creației această derogare numai după potop? Întrebări care începuseră să mă streseze. Dacă Adam și Eva erau vegetarieni, care a fost motivul real al alungării lor? Cred că e mai bine să mă culc, în loc să fac loc altor și altor întrebări. Și cum noaptea e cel mai bun sfetnic, închid ochii și cu gândul la dilemele care l-au frământat pe Creator atunci când a luat decizia de a modifica dieta creațiilor sale, cad într-un somn adânc.

A doua zi întrebările la care căutam răspuns cu o seară înainte, parcă se ordonaseră ca soldații la apel. Așa că am început să îmi închipui în ce consta fișa postului lui Adam și Evei în Grădina Eden.

Am luat din nou Biblia și am deschis-o desigur tot la Geneză. Aici trebuia să fie cheia care ar putea face lumină.

Deschid la Geneza versetele 2:8 – 2:15, descrierea Raiului. Ce să vezi:

"8. Apoi, Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit, și a pus acolo pe omul pe care-l întocmise.

9. Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi, plăcuți la vedere și buni la mâncare și pomul vieții în mijlocul grădinii și pomul cunoștinței binelui și răului.

.....

15. Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului ca s-o lucreze și s-o păzească.”*

Deci cum arăta locul de muncă a lui Adam? Armonie, pace, iubire divină, lipsa oricărei griji, practic o adevărată vacanță continuă.

Timpul trecea și Creatorul începuse să manifeste o nerăbdare de înțeles de altfel. Adam și Eva duceau o viață de huzur și desfătare. Nici măcar nu se înmulțeau, lăsând pe spatele Creatorului și această sarcină.

La un moment dat Creatorul sesizează problema, dar decizia pe care trebuia să o ia, era una dificilă, deoarece dacă o pune în aplicație fără ca protagoniștii noștri să o înțeleagă, nu și-ar fi atins scopul. Deci singura soluție era ca aceștia să devină responsabili pentru potențiala lor implicare. Simplă chichiță ”avocățească”, fă-l pe om să creadă că e vinovat și aplică-i o pedeapsă de să-i meargă fulgii.

Dar să lăsăm deocamdată perechea primordială să trăiască în armonie și iubire cu Creatorul în Grădina Eden unde ”curgea lapte și miere” și unde nimic nu îi amenința, deci fără grija zilei de mâine.

Mă scol bine dispus, dar conștient că nu sunt în Eden. În timp ce îmi beam cafeaua, de data asta cu cafea, după un somn activ în care am văzut problema pe care Creatorul a rezolvat-o atât de genial, simt ceva ce se freacă de piciorul meu. Era unul din cei doi omuleți patrupezi pe care îi am în dotare de 15 ani, și care mi-au fost încredințați temporar de fiica mea, omuleți care de atunci au rămas tot temporar la mine. Știu, am depășit ora mesei. Mă ridic, las cafeaua, și le pun la fiecare porția de mâncare.

De vre-o 2 săptămâni, imediat după ce termină de mâncat, le pun lesa și îi scot la plimbare. Înainte le dădeam drumul în grădină și eu îmi vedeam de treabă. Termină deci de mâncat și se așează în dreptul locului în care țin lesa. Mă uit la ei și îmi dau seama că e vorba de o evoluție în comportamentul celor doi omuleți (trebuie să recunosc că sunt practic omulețe, căci sunt cățele amândouă, mamă și fiică, dar cum omulețe sună ciudat, rămân la termenul de omuleți). Deci privind la această infimă fărâmbă de evoluție câinească, îmi aduc aminte de protagoniștii noștri bipezi, Adam și Eva.

Poate vi se va părea total neinspirată această istorioară cu omuleții mei, veți spune că nu e altceva decât crearea unui reflex pavlovian. Da e un reflex creat, cum de fapt sunt toate credințele pe care le-am parcat în subconștientul nostru, dar acest reflex nu s-a putut crea decât în momentul în care a apărut o

alternativă la rutina cunoscută. De aceea Creatorul, din iubire nemărginită pentru creația sa i-a dat posibilitatea să experimenteze și alte alternative în afara armoniei din Rai.

Îmi dau acum seama de ce Creatorul a fost puțin nemulțumit de creația lui, după ce a plantat-o în Rai. Ce a observat Creatorul? A observat două fapte perfecte din punct fiziologic, dar total pasive. Nici nu putea fi altfel din moment ce trăiau în armonie cu însuși Creatorul, deci nu duceau lipsă de nimic.

Ce era de făcut, deoarece Creatorul dorea ca acest cuplu primordial să evolueze, să crească spiritual, să se dezvolte și să populeze pământul? Ori cum se putea face asta? Simplu, privându-i de viața înbelșugată în care trăiau în Rai.

Aici apare mica "diversiune" care le-a fost servită, diversiunea cu mărul. Crede cineva că mărul respectiv avea proprietăți diferite de celelelalte mere din Eden? Eu nu cred, cred însă că acel măr a fost doar un motiv pentru care Adam și Eva să fie culpabilizați și să poată fi, atenție nu azvârliți (goniți) din Rai, ci scoși din comuniunea cu Creatorul.

Chestia cu "păcatul primordial" este practic o făcătură înghițită de milioane de oameni de atunci și până acum. E drept că nu putea Creatorul să scrie în Geneză faptul că scoaterea cuplului primordial din Rai a fost un ajutor pe care l-au primit Adam și Eva, deoarece în Eden nu ar fi avut posibilitatea de a evolua.

Am spus că aceste prototipuri au fost create perfect funcțional din punct de vedere fiziologic, dar în momentul creației s-a intenționat să li se dea posibilitatea evoluției spirituale, ori aceștia nu aveau cum să evolueze în Rai, unde totul era perfect, în armonie și pace. Deci Creatorul a aplicat principiul: orice șut în fund e un pas înainte.

E curios cum bisericile, indiferent de tipul lor, au preluat această teză, a alungării lui Adam din Rai și au făcut din ea o formă de culpabilizare a întregii omeniri, introducând conceptul de "păcat primordial" sau "păcat strămoșesc". E total fals. Creatorul nu l-a alungat pe Adam din Rai, Creatorul i-a dat posibilitatea, din marea lui dragoste pentru creație, să ia contact cu dualitatea în viață, din simpla dorință de a întregii omul cu o componentă ce nu ținea de perfecțiunea fizică, de a-i da șansa să evolueze spiritual.

Să aruncăm acum o privire asupra conceptului de a evolua spiritual. Nu este o rețetă fixă, dar sunt anumite semne care ne pot indica dacă suntem pe acest drum sau nu.

Un om care s-a înscris pe această traiectorie înseamnă că:

- a început să conștientizeze pe sine, să descopere adevărul universal și cum se implică acesta în viața noastră de zi cu zi

- a înțelege necesitatea unui echilibru psihic și sufletesc, prin identificarea cât de obiectiv posibil a propriului sine, schimbând ceea ce trebuie și poate, iubind totodată ceea ce este acum
- poate să se detașeze repede de probleme și să meargă luminos înainte
- este bine ancorat atât în lumea fizică, cât și în cea spirituală, descoperind Creatorul din el
- poate să cunoască legile spirituale sau să le intuiască, respectându-le din instinct
- știe care e misiunea lui în lumea fizică și este implicat în evoluția sa spirituală
- se poate detașa de tot ce înseamnă îndochinare, indiferent că e religioasă, materialistă, căci nu există ateii. Ateii nu sunt altceva decât persoane îndochinate materialist.

Deci știm acum cam ce ar fi trebuit să "îndeplinească" Adam pentru a evolua.

Să ne întoarcem un pic la Biblie. După ce Creatorul și-a dat seama de problema creată, și cum pe vremea aceea putea comunica direct cu Adam, a creat "diversiunea" cu mărul, pentru a găsi o explicație plauzibilă pentru trecerea la etapa următoare: trezirea conștiinței și implementarea dorinței de a evolua spiritual a perechii primordiale.

Deci Adam și Eva, "rușinați" de "fapta" comisă, au fost nevoiți să părăsească Grădina Edenului, considerându-se "impuri" pentru locul în care se găseau.

Deci, Adam și Eva au păcătuit, după părerea clericilor de orice confesiune.

Cum definește Wikipendia păcatul: "**Păcatul** (din latină *peccatum*) este un act, fapt, cuvânt, gând sau omisiune de a face binele, contrar a ceea ce o anumite religie consideră drept voința lui Dumnezeu. Constă în călcarea unei legi sau a unei porunci bisericești, o abatere de la o normă religioasă, o fărădelege, o faptă vinovată, o greșală, o vină. Păcatul înseamnă o încălcare a legilor lui Dumnezeu, o violare a legăturii cu el și cu aproapele.

În concepția religiei creștine, păcatul strămoșesc, denumit și păcat originar, este greșala de a fi încălcat interdicția divină de a nu gusta din pomul cunoașterii binelui și răului, fapt care a atras alungarea neamului omenesc din rai și pierderea stării paradiziace".

Deci așa cum se poate constata, bisericile au introdus conceptul de păcat și nu Creatorul. Să fie asta oare o formă de manipulare în scopul dobândirii de foloase necuvenite pentru sine? Creatorul a fost bine intenționat, l-a ajutat pe Adam să găsească drumul spre evoluție spirituală, nu l-a pedepsit cum susțin bisericile. Creatorul a fost bine intenționat și în marea lui dragoste față de creație, l-a ajutat să pornească pe drumul conștientizării Creatorului din el. Asta e oare o pedeapsă de care să ne simțim vinovați și noi? Nu, este o dovadă de iubire a Creatorului față de creația sa.

Vedeți prieteni, de la început preoții au înțeles că e un "os de ros" din această îndeletnicire și au speculat fiecare cuvânt din Scripturi care le-ar fi fost favorabil. Câți papi pedofili au fost la Vatican, câți papi ucigași au stat pe scaunul pontifical, cine a creat și susținut inchiziția? Oare toți aceștia nu sunt mult mai vinovați decât bietul Adam? Și Creatorul nu i-a pedepsit. Oare să își fi pierdut Creatorul simțul dreptății? Nici decum, toți aceștia nu au făcut decât să marcheze nivelul lor de înțelegere a poruncilor divine la un anumit moment al evoluției lor. Megalomania și aroganța conducătorilor bisericii ortodoxe nu încalcă poruncile Creatorului, care spune să slujească în smerenie? Și ei nu păcătuiesc? Ba da, dar ei și-au arogat acest drept, căci sunt doar purtătorii de cuvânt a lui Dumnezeu pe Pământ.

Să ne întoarcem puțin de unde am plecat, la vegetarianism și la discuția cu bunul meu prieten din Malaiezia.

El avea dreptate, Creatorul a dat o derogare și a permis consumul de carne. Dar să vedem în ce condiții.

După plecarea lui Adam și Eva din Grădina Eden, aceștia au descoperit că în noua lor fișă a postului, era trecut și responsabilitatea de a se înmulți, și așa au apărut Cain și Abel. Deci erau acum 4.

Să apelăm din nou la Wikipendia: "*Cain a fost primul fiu, al primilor oameni de pe pământ. Conform Genezei, într-o zi, atât el, cât și fratele său Abel, au adus o jertfă lui Dumnezeu. Abel a adus un miel, iar Cain, pentru că se ocupa cu agricultura, a jertfit din roadele pământului. Dumnezeu nu a privit cu bunăvoință la jertfa lui Cain, nu atât datorită jertfei, cât datorită caracterului său și astfel Cain, orbit de gelozie l-a ucis pe Abel.*".

OK, Creatorul nu a privit cu ochi buni jertfa adusă de Cain, nu pentru că nu era de acord cu jertfa vegetală, ci datorită caracterului lui Cain. Nu jertfa animalieră adusă de Abel l-a "entuziasmat" pe Dumnezeu, ci firea acestuia. Am auzit pe unii care susțineau că jertfa adusă de Abel a fost plăcută Creatorului deoarece era animalieră. Aici era vorba doar de caracterul fiecăruia, nu de natura jertfei.

Cain știm că a avut copii, care la rândul lor au avut copii și astfel au apărut popoare întregi. Un lucru care se pare că trece neobservat: crima lui Cain nu s-a mai transmis urmașilor? Oare de ce nimeni nu ne pune în cârcă și această crimă, căci doar e tot abatere de la poruncă, ca și cea a lui Adam? Nu, pentru că ea făcea deja parte din noianul de bolovani întâlنيți de fiecare din noi pe drumul ce duce la evoluție.

Părerea mea personală este că trebuie să îi fim recunoscători lui Adam că a mușcat din mărul oprit, și astfel putem să evoluăm, evoluție ce se va opri în momentul în care vom putea sta la masă cu Creatorul, când ne vom fi recăstigat dreptul de a ne întoarce în Grădina Edenului, bineînțeles ca vegetarieni (ha, ha, ha).

Bun, deci lumea s-a înmulțit, exista o oarecare armonie pe pământ și oamenii trăiau mult. Metusala 969 de ani, Lameh a trăit 782 de ani, etc., deci toți trăiau mult, erau vegetarieni și respectau Legile.

Părerea mea este că aceste cicluri lungi de viață erau practic un deserviciu adus omului. Omul ca să poată evolua, are nevoie de două stări distincte:

- acumularea de experiență
- analiza / sedimentarea experiențelor

Aceste două faze nu pot fi eficiente decât dacă persoana respectivă trece din starea de actor, în starea de spectator. Când aceeași persoană este pe scenă ca actor? Când este prezent în lumea fizică, când este încarnat.

Când o persoană este spectator în sală? Atunci când eliberat de "carcasa" fizică, este spirit liber și își poate analiza obiectiv experiențele acumulate în starea precedentă.

Deci Creatorul a înțeles importanța scurtării ciclului în care spiritul era actor și pentru asta trebuia găsită o soluție. Soluția a fost găsită. Prin permisiunea de a consuma carne, perfectă construcție fizică a omului a început să se șubrezească, deci apare inevitabil o scurtare a duratei vieții.

Și Creatorul văzând că perioadele de încarnare erau prea lungi, a decretat: " *... Duhul meu nu va rămâne pururea în om ... și zilele lui vor fi de 120 de ani*" Geneza (Facerea) 6:3. Era clar că trebuiau luate măsuri urgente, tot pentru a veni în ajutorul creației.

Acum a intervenit o altă problemă. Cum să "convingă" pe toți că e mai bine să trăiască mai puțin. Și aici a fost găsită o soluție genială. Motivându-se că omenirea o luase razna prin ignorarea Legilor, Creatorul a "șters de pe fața pământului" omenirea, exceptându-l pe Noe căruia ia permis să trăiască totuși 950 de ani.

Cu această ocazie Creatorul dă o ordonanță de urgență, permițând consumul de carne, fără să supună această ordonanță unei dezbateri publice, asta datorită faptului că a avut de grijă, ca în prealabil, să nu mai existe "public".

Ce vedem după potop, efectul derogării începe să se facă simțit. Durata de viață începe să scadă destul de dramatic. Dacă Enos trăiește 905 ani, Sem doar 600, Enoh 365 de ani, Iov 210 de ani, iar Iosif doar 110 ani.

Planul a fost genial, dar benefic pentru creație. Scurtarea ciclului (moarte – viață) este de fapt un mare câștig pentru creație, deoarece putem "corecta" din mers "foaia de parcurs" pe drumul evolutiv. Ceea ce nu au înțeles bisericile este tocmai faptul că acest ciclu este necesar pentru a recâștiga cât de repede posibil "biletul de intrare" în Rai.

De fapt bisericile se faultează singure negând existența reîncarnării. Trebuie doar să ne reamintim faptul că ceea ce azi numim Biblia, nu e de fapt decât o compilare cenzurată a vechilor scrieri.

Îmi permit să citez un fragment din articolul "Reîncarnarea a fost ea înlăturată din Biblie de către sfinții părinți ai Bisericii? de Joseph P. Gudel, Robert M. Bowman, Jr., și Dan R. Schlesinger, într-o traducere de Teodor Macave (<http://www.rcrwebsite.com/reincarnation.htm>): *"De asemenea se mai pretinde și că textul Noului Testament este plin de ștersături și de inserări din exterior care s-ar fi efectuat în sec. VI după Hristos și chiar mai târziu de către cei ce se opuneau reîncarnării, și care au înlăturat cărți întregi, motiv pentru care textul în sine nu mai este de încredere. În cele din urmă, în ciuda tentativei din sec. VI de a înlătura reîncarnarea din Biblie, anumite vestigii ale doctrinei se crede că se găsesc într-o seamă de texte disparate: Matei 17:10-13; Ioan 3:3,7; 9:1-3; Efeseni 1:4; Apocalipsa 3:12."*

Deci ceea ce noi luăm drept carte de căpătâi, nu este altceva decât o "făcătură" realizată de oameni pentru propriul interes.

*"Textele vechi care au stat la baza Bibliei originale se pare că au conținut numeroase referiri la reîncarnare. Aceste texte au fost epurate de cel puțin două ori. Prima revizuire nu știu ce a vizat, însă este amintită de Coran: "Spune: ...**Cine a trimis cartea pe care a adus-o Moise cu lumină și o cărmuire pentru oameni, pe care ați pus-o pe pergament, ați dat-o pe față, însă ați ascuns mult din ea și ați învățat ceea ce n-ați știut voi și părinții voștri?** ... (Sura vitelor VI – 91) O altă epurare a Bibliei a avut loc în secolul al VI-lea. Împărăteasa Teodora, care-și dorea divinizarea după moarte, a dispus condamnarea învățăturilor lui Origene – marele specialist creștin al reîncarnării. Soțul ei, **împăratul Justinian a convocat în anul 553 consiliul Ecumenic al Constantinopolului la Niceea și a ordonat scoaterea din Biblie a tuturor referirilor la reîncarnare.** Cartea a fost drastic epurată...Datorită modului particular în care este concepută "Cartea cărților", o epurare a unor informații este extrem de greu de realizat".*
(<http://turnul.blogspot.dk/2014/04/adevarul-despre-reincarnare.html>).

Deci devine din ce în ce mai clar că nu poate fi vorba de o "alungare" sau "pedepsire" a lui Adam, ci putem vorbi doar de o "corecție" aplicată prototipului prin crearea posibilității de auto evoluție spirituală.

De ce în Grădina Edenului nu era posibilă o evoluție spirituală? Simplu, în Rai nu exista antagonism.

O condiție obligatorie pe calea evoluției este antrenarea Liberului Arbitru pentru a lua, în orice moment, decizia cea mai potrivită. Noi suntem în fiecare moment puși să luăm o decizie, deoarece ne aflăm în fiecare moment la "intersecții", când Liberul nostru arbitru trebuie să discearnă și să aleagă soluția cea mai bună pentru situația dată.

Dragi prieteni, vă dau o veste bună, de fapt două vești bune:

1. Adam nu a fost izgonit din Rai, deci nu există "păcatul original". Asta e doar o formă de manipulare a tuturor bisericilor de a ne ține sub control. Așa că nu trebuie să ne simțim vinovați de absolut nimic.
2. Vom ajunge, în final, cu toții înapoi în Grădina Edenului ... ca vegetarieni.

Aș vrea ca în încheiere să îmi cer iertare față de cei care se simt confortabil sub păstorirea preafericiților și înalt preafericiților funcționari ai bisericilor, indiferent de titulatura lor.

Referitor la această problemă, vreau să vă povestesc o istorioară adevărată. Acum vreo 4 ani, la o aniversare la care eram invitat, am întrebat un pastor baptist care întâmplător ședea la masă lângă mine, cine sunt cei care se intitulează Biserica lui Christos, de la Aalborg (oraș la cca. 60 km față de unde locuiesc)? Răspunsul a fost unul năucitor pentru mine: "De er utilfredse Baptister", adică Bapțiști nemulțumiți. La început se pare că am schițat un zâmbet, care văzând că nu e bine primit de către vecinul meu de masă, l-am transformat brusc într-o mimică ce însemna: Ahaaaaaaa.

Adică cum poate fi cineva nemulțumit de cuvintele lui Dumnezeu?

Dragi prieteni vreau să pun o întrebare la care nu aștept răspuns: există un Dumnezeu al ortodocșilor, altul a catolicilor, altul al bapțiștilor, altul al martorilor lui iehova, altul al bapțiștilor nemulțumiți, altul al evreilor, altul al musulmanilor, etc.?

Răspunsul corect este: NU, Dumnezeu, Alah, Iehova, etc., este unul și același: Creatorul.

Vedeți de ce am fost șocat de răspunsul pastorului? Diferența dintre Dumnezeu, Alah, Iehova, etc., am făcut-o noi oamenii. Nu există o religie mai bună decât alta, căci fiecare are drept "Șef", unicul Creator.

Eu cred că a trecut vremea când biserica dicta ce trebuie să facem și ce nu. Suntem cam la același nivel la care a fost societatea pe vremea lui Isus. Templele erau goale și se făcea comerț pe treptele templelor. De aceea a fost trimis Isus, ca să implementeze o nouă învățătură, căci Vechiul Testament nu mai ținea pasul cu nivelul de dezvoltare al societății la acel moment.

În aceeași situație suntem și noi azi. Biblia a ajuns să nu mai satisfacă nevoile spirituale ale societății în care trăim.

Sunt convins că noi percepțe se vor face prezente cât de curând. Știu că aceste percepțe își vor face cu greu loc printre populația de vârstă a doua și mai ales a treia, deoarece aceste categorii, din comoditate preferă să delege responsabilitatea vieții lor unor interpuși între ei și Creator, în loc să descopere și să conștientizeze Dumnezeul din ei. În raport cu această scânteie Dumnezeiască, scânteie pe care o avem încă de la creare, nu avem nevoie de intermediari.

Dacă am înțelege asta, ne-am da seama de inutilitatea catedralei neamului, construcție megalomană fără nici-o funcționalitate spirituală, fiind doar sediul unui înalt preafericit prosper om de afaceri, ce vrea să îl eclipseze pe Ceaușescu.

Dragi prieteni, construiți Catedrala Neamului în voi. Acolo îl veți putea găsi pe însuși Creatorul. Construiți-o și închinați-vă în ea. Acolo veți găsi liniștea și armonia. Acolo nu veți fi nici-odată "nemulțumiți" bapțiști, ortodocși, catolici, musulmani, evrei, budiști, etc., veți fi voi în armonie cu Creatorul care e în fiecare din noi și totuși pretutindeni.

Să creștem împreună în lumină și armonie.

Cu drag,

Mircea